

بررسی رابطه بین مدیریت دانش و سرمایه فکری با عملکرد مالی^۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۱۱/۰۶ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۱/۲۳

محمدرضا باباپور سکه^۲، علی اصغر عباسی اسفجیر^۳، علی رحمانی فیروزجاه^۴، داود دعاگویان^۵
از صفحه ۲۷۹ تا ۳۰۶

چکیده

زمینه و هدف: یکی از مهم‌ترین مسائلی که می‌تواند هم کارایی سازمان پلیس را بهبود ببخشد و هم سبب مطالعه‌ای هدف‌مند برای قوام بخشیدن به هویت و حیثیت خویش در درون و حتی برون سازمان بشود، سرمایه فرهنگی اوست. از این‌رو؛ این پژوهش با هدف مطالعه جامعه‌شناختی و ارائه مدل سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران انجام گرفت.

روش‌شناسی: روش این پژوهش، آمیخته (کیفی - کمی) است. جامعه آماری این پژوهش کلیه خبرگان در سطح ناجا است که در بخش کیفی به روش نمونه‌گیری غیراحتمالی و هدف‌مند، حجم نمونه‌ای به تعداد ۲۱ نفر انتخاب شده است. هم‌چنین در بخش کمی به منظور تأیید مدل نیز تعداد ۴۵ نفر به صورت هدف‌مند انتخاب شد است. داده‌های پژوهش در بخش مصاحبه از خبرگان به روش تحلیل محتوای کیفی و در بخش کمی با استفاده از مدل معادلات ساختاری و استفاده از نرم‌افزار اسمارت پی‌ال‌اس و به‌ویژه آزمون تحلیل عاملی تأییدی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته شده است.

یافته‌ها: در این پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که مدل سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران دارای ۳ بُعد؛ ۸ مؤلفه و ۸۲ شاخص است. ابعاد سه‌گانه و مؤلفه‌های هشت‌گانه عبارت هستند از: سرمایه فردی و بدنی پلیس شامل (تجسم‌یافته؛ عینیت‌یافته و نهادی‌شده)؛ ب- سرمایه سازمانی پلیس (ملموس و ناملموس) و ج- سرمایه فرهنگی جامعه‌گرای پلیس (اعتماد اجتماعی پلیس؛ تعاملات اجتماعی پلیس و مردم‌داری پلیس).

نتیجه‌گیری: سازمان پلیس، با الهام و تقویت مدل سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی که دارای ۳ بُعد، ۸ مؤلفه و ۸۲ شاخص است، می‌تواند در آینده با تأسی از مفهوم سرمایه فرهنگی در فضای مناسب‌تری قرار گیرد و در رسیدن به اهداف و وظایف سازمانی، به‌ویژه برقراری نظم و امنیت، از پشتوانه این مفهوم برخوردار باشد.

واژه‌های کلیدی: مدل، سرمایه فرهنگی، پلیس، جمهوری اسلامی ایران.

^۱ این مقاله برگرفته از رساله دکتری رشته جامعه‌شناسی فرهنگی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل است.

۱- دانشجوی دکتری تخصصی رشته جامعه‌شناسی فرهنگی، دانشگاه آزاد اسلامی، بابل، ایران.

۲- گروه جامعه‌شناسی، واحد بابل، دانشگاه آزاد اسلامی، بابل، ایران (نویسنده مسئول). رایانامه: asfajir@hotmail.com

۳- گروه جامعه‌شناسی، واحد بابل، دانشگاه آزاد اسلامی، بابل، ایران.

۴- دانشیار، گروه علوم اجتماعی، دانشگاه علوم انتظامی امین.

مقدمه

مفهوم سرمایه فرهنگی را برای اولین بار پیر بوردیو (۱۹۳۰-۲۰۰۲) مطرح کرده است. بوردیو و پاسرون^۱ (۱۹۹۰) سرمایه فرهنگی را یکی از مهم‌ترین شاخص‌های احترام و قدرت و ثروت طبقات ممتاز در جوامع امروزی می‌دانند. اقتدار طبقه جدید متکی به سرمایه جدید یعنی سرمایه فرهنگی است. در کارهای آن‌ها مفهوم سرمایه فرهنگی، ابزاری برای فهم تفاوت‌های اجتماعی است (بوردیو و پاسرون، ۱۳۹۰). اهمیت سرمایه فرهنگی تا بدان جاست که بوردیو می‌گوید: «نظام خوی و خصلت افراد وابسته به موقعیت‌هایی است که در جامعه اشغال می‌کنند، یعنی وابسته به میزان بهره‌مندی از سرمایه‌ای است که در توانایی فرد برای بهره‌مندی از منافع خاصی که در این صحنه حاصل می‌شود مؤثر واقع می‌شود» (صالحی امیری، ۱۳۹۴، صص ۳۴ و ۳۵). هم‌چنین سرمایه فرهنگی شامل دانش، زبان، مهارت‌های خاص، صلاحیت‌ها، خلاقیت‌های فرهنگی، سلیقه، ذوق و سبک زندگی، نحوه سخن گفتن، مدارک تحصیلی و شیوه‌هایی می‌شود که فرد از طریق آن خود را از دیگران متمایز می‌کند (تایلر^۲، ۱۹۹۷، ص ۱۹۹). با این اوصاف؛ بارت^۳ (۲۰۰۶) از معدود اندیشمندانی است که درباره سرمایه فرهنگی سازمان‌ها پژوهش کرده است. از دیدگاه او سرمایه فرهنگی، ارزش الصاق شده به نرم‌افزار ذهنی جمعی سازمان (ارزش‌ها، باورها و رفتارها) است که روابط با کارکنان، مشتریان و جامعه را حمایت و پشتیبانی می‌کند. از نظر وی سرمایه فرهنگی می‌تواند موجب افزایش یا کاهش ارزش‌ها شود.

هم‌چنین سرمایه فرهنگی، عاملی برای تمایز سازمان‌های موفق از غیرموفق می‌شود (بارت و بوکس، ۲۰۰۶، ص ۱۰۶). بر این اساس؛ یکی از مهم‌ترین مسائلی که می‌تواند هم‌کارایی پلیس را بهبود بخشد و هم مطالعه‌ای هدفمند برای قوام بخشیدن به هویت و حیثیت خویش در درون و حتی برون سازمان باشد، سرمایه فرهنگی اوست. به عبارت دیگر، در نوشته‌های علوم اجتماعی -

۱ - ourdieu Passeron

۲ - Taylor

۳ - Barrett

انسانی از نهادهای سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی همواره به‌عنوان نهادهای اصلی و سازنده جوامع انسانی یاد می‌شود که فلسفه وجودی آن‌ها بر مبنای پاسخ به نیازها و ضرورت‌های کارکردی هر جامعه مورد توضیح و تبیین قرار گرفته است؛ سازمان پلیس نیز در درجه نخست بر مبنای ابعاد محتوایی و صوری خود و کار ویژه‌هایی که برای آن در نظر گرفته می‌شود در ذیل نهاد سیاست و به تعبیری نهاد حکومت قرار می‌گیرد (غفاری، ۱۳۹۰، ص ۲۱).

از این‌رو؛ سازمان پلیس، دارای سرمایه فرهنگی ویژه‌ای هستند که به‌طور غیرمستقیم اما حیاتی سبب تحرک و تحول این سازمان به‌ویژه در راه رسیدن به اهدافش می‌شود یا وجود سرمایه فرهنگی برای پلیس، از ملزومات عملکرد او در جامعه محسوب می‌شود. به‌عبارتی، از آن جایی‌که از وظایف اصلی پلیس هر کشوری برقراری امنیت در جامعه است، پس امنیت اجتماعی از مقولات جامع و فراگیری است که در سطوح مختلف یک جامعه مطرح بوده است و ارتباط تنگاتنگی با سرمایه فرهنگی دارد و بالاخص برای ارتقای سرمایه فرهنگی در بین شهروندان خود به‌عنوان وظیفه اصلی خود توجه خاصی مبذول کنند (عباسی اسفجیر، ۱۳۹۷، ص ۱۱۱). به‌علاوه مطالعه تبیین سرمایه فرهنگی و هم‌چنین تلاش در جهت ارتقاء آن در نیروی پلیس می‌تواند نقش رفتارهای تساهل‌گرایانه پلیس را در جامعه افزایش دهد. ضمناً در کنار این تبیین، التزام به یک مطالعه هدفمند و منسجم که بتواند به‌عنوان چارچوبی، مرجعیت لازم ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌های مهم این مفهوم (سرمایه فرهنگی) را پوشش دهد، الزامی می‌کند. آن‌چه مسلم است این‌که اجرای سیاست‌های کلان پلیس در حوزه رشد و توسعه سرمایه فرهنگی باید با اتخاذ رویکردهای علمی و الگوهای تأییدشده صورت گیرد تا پلیس در انجام مأموریت‌های محوله بر پایه مؤلفه‌ها و شاخص‌های مشخص شده الگوی سرمایه فرهنگی، بتواند سرمایه‌های اجتماعی، نمادین و مشارکت‌های مردمی را تحقق بخشیده و به مسئولیت و اهداف اصلی خود که ایجاد نظم و امنیت در جامعه و انتظام بخشی در درون سازمان است، دست پیدا کند. از این‌رو هدف اصلی این مقاله دستیابی به مدل سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران به‌منظور شناسایی ابعاد، مؤلفه‌ها و

شاخص‌های سرمایه فرهنگی پلیس است و سؤال اصلی نیز این است: ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌های سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران کدامند؟

مبانی نظری: در این پژوهش از آن‌جا که هدف پژوهش، مطالعه جامعه‌شناختی و ساخت مدل سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران است، البته شناسایی و احصاء ابعاد؛ مؤلفه‌ها و شاخص‌های پژوهش نیز مدنظر است. در نتیجه، در بخش مبانی نظری به هیچ‌گونه رابطه یا تأثیر متغیرها بر هم به لحاظ نظری پرداخته نشده است بلکه تنها تعریف مفاهیم در راستای ساخت مدل موصوف مورد بررسی قرار گرفته شده است. در ضمن ذکر این نکته قابل توجه است که برای تعریف مفاهیم و متغیرهای احصاء شده در این پژوهش ضمن مرور ادبیات پژوهش، هم‌چنین از نظرات خبرگان و کارشناسان این حوزه، بهره‌برداری لازم صورت گرفته است.

الف- تعریف سرمایه فرهنگی: در مطالعات جامعه‌شناختی، سرمایه فرهنگی تحت تأثیر نظرات و دیدگاه‌های پیربورديو (جامعه‌شناس شهیر فرانسوی) پیش‌رفته است. بورديو مفهوم سرمایه فرهنگی را برای اشاره به اطلاعات یا دانش درباره باورها و سنت‌های فرهنگی و معیارهای رفتاری خاصی که موفقیت و کامیابی در زندگی را ارتقاء می‌دهند، به‌کار می‌برد (بورديو، ۱۹۸۶، ص ۲۴۸). از نظر بورديو سرمایه فرهنگی همانا مجموعه‌ای از ثروت‌های نمادین است که از یک‌سو به معلومات کسب‌شده‌ای بر می‌گردد که به شکل رغبت‌های پایدار ارگانیک، حالت درونی شده به‌خود می‌گیرند (در فلان زمینه دانش داشتن، بافرنگ بودن، به زبان و نحوه بیان تسلط داشتن، جهان اجتماعی و رمزگان آن را شناختن و خود را در این جهان آشنا دیدن)؛ از سوی دیگر، به‌صورت موفقیت‌های مادی، سرمایه به حالت عینیت یافته، میراث فرهنگی به شکل اموال (تابلوها، کتاب‌ها، واژه‌نامه‌ها، ابزارها، ماشین‌ها) جلوه می‌کند و سرانجام سرمایه فرهنگی، به حالت نهادی شده در جامعه به‌صورت عناوین، مدارک تحصیلی، موفقیت در مسابقات ورودی و ... که به استعدادهای فرد عینیت می‌بخشد (شویره، ۱۳۸۵، ص ۹۷). از نظر «بارت» سرمایه فرهنگی از ارزش الصاق شده به نرم‌افزار ذهنی جمعی سازمان (ارزش‌ها، باورها و رفتارها) است

که روابط با کارکنان، مشتریان و جامعه را حمایت و پشتیبانی می‌کند (بارت، ۱۹۹۷، ص ۳). به‌زعم دیوید تراسبی سرمایه فرهنگی نوعی دارایی است که مجسم‌کننده، ذخیره‌کننده یا تأمین‌کننده ارزش فرهنگی علاوه بر هرگونه ارزش اقتصادی است که می‌تواند داشته باشد (تراسبی، ۱۳۸۲، ص ۶۸). در نهایت؛ سرمایه فرهنگی به‌مثابه ذخیره‌ای از دانش، مهارت‌ها، صلاحیت‌ها، خلاقیت‌های فرهنگی، قلمرو و نیز ابزار مهمی است که از طریق تولید، بازنمایی و بازتولید نابرابری‌های اجتماعی شکل می‌گیرد (ذکایی، ۱۳۹۴، ص ۱۷۱).

در این پژوهش؛ علاوه‌بر مطالعات جامعه‌شناختی، در بخش مطالعات کیفی نیز هر کدام از خبرگانی که مورد مصاحبه قرار گرفته‌اند تعریف خاصی از سرمایه فرهنگی به‌ویژه با تأکید بر سرمایه فرهنگی پلیس ارائه کرده‌اند. این تعاریف عبارت هستند از: هر منبعی که پلیس بتواند در عرصه خاص اثر بگذارد و به فرد امکان دهد که سود خاصی را از راه مشارکت در رقابت بر سر آن به‌دست آورد (کد ۱، ۱۳۹۹). در بُعد فردی شخصیت و ابعاد شخصیتی مأموران پلیس در کنار میزان تحصیلات، دانش و تخصص و شیوه‌های رفتاری (کنش و واکنش) مأموران پلیس و آموزش‌های سپری کرده و در بُعد ساختاری و سازمانی پیشینه تاریخی و میراث فرهنگی و رفتاری پلیس و نهاد پلیس در کشور در بستر تحولات تاریخی و چگونگی قضاوت مردم و شهروندان نسبت به فرهنگ، رفتار، تعامل مأموران با مردم، سرمایه فرهنگی پلیس اطلاق می‌شود (کد ۲، ۱۳۹۹). سرمایه فرهنگی پلیس عبارت است مجموعه‌ای از شاخص‌های فرهنگی پلیس که توانایی تبدیل به سایر سرمایه‌ها، مخصوصاً سرمایه اجتماعی و اقتصادی را دارند (کد ۳، ۱۳۹۹). آن‌چه که پلیس از طریق آن می‌تواند دستورات و اوامر خود را بدون اجبار و با استفاده از قوه قهریه اعمال کند و به‌نوعی، جامعه دستورات و اوامر پلیس را با اقناع‌سازی پذیرا شود و دیگر نیازی به استفاده از قوه قهریه نباشد، سرمایه فرهنگی پلیس نامیده می‌شود (کد ۴، ۱۳۹۹). سرمایه فرهنگی پلیس شامل ارزش‌ها، باورها، عادات، روابط و رفتارهایی است که روابط پلیس را با جامعه تنظیم می‌کند (کد ۵، ۱۳۹۹). سرمایه فرهنگی پلیس به معنای ارزش‌ها، اعتقادات، هنجارهای موجود در

سازمان پلیس و در رابطه با درون و برون سازمان است (کد ۶، ۱۳۹۹). سرمایه فرهنگی پلیس یعنی ارزش‌ها و چارچوب‌های فرهنگی و کاری حاکم بر آن (کد ۹، ۱۳۹۹). سرمایه فرهنگی پلیس تمام دارای‌های مادی و معنوی است که پلیس در حوزه فرهنگ دارد. یا این‌که نظام فرهنگی پلیس از منظر ارزش‌ها، هنجارها، آداب و رسوم و هر چه در تاریخچه وجودی خود، از این منظر گرد آورده است می‌تواند سرمایه فرهنگی پلیس باشد (کد ۱۰، ۱۳۹۹). سرمایه فرهنگی پلیس شامل مجموعه‌ای پیچیده از روابط وسیع و چند جانبه که قابل انتقال بوده و جهت‌های امنیتی، اجتماعی، فردی، سازمانی و تعاملی پلیس را پوشش می‌دهد (کد ۱۱، ۱۳۹۹). سرمایه فرهنگی، مجموعه ارزش‌ها، ظرفیت‌ها، صلاحیت‌ها و دارایی‌های فرهنگی سازمان و کارکنان آن است (کد ۱۵، ۱۳۹۹). سرمایه فرهنگی پلیس عبارت است از ارزش‌ها، هنجارها و نمادهایی است که اعتماد به پلیس را افزایش می‌دهد (کد ۱۸، ۱۳۹۹). سرمایه فرهنگی پلیس به معنای هویت پلیس، ارزش‌های او، اعتقاداتش، هنجارها و ارزش‌های موجود در سازمان پلیس است (کد ۱۹، ۱۳۹۹). سرمایه فرهنگی در نگاه اول شاید همان بُعد ذهنی، و کنشی یا همان عاداتی هستند که نهایتاً در سرمایه اجتماعی به واقعیت می‌پیوندند. یعنی ذهنیات افراد در جامعه که همان دارایی‌ها، صلاحیت‌ها، مدارج، مدارک و نیز مهارت‌های اکتسابی موجود که نقش و تأثیر خود را در متن و بطن جامعه می‌گذارد (کد ۲۰، ۱۳۹۹). در نهایت مجموعه ارزش‌هایی که سبب رشد و ارتقاء کارکنان و خود سازمان می‌شود سرمایه فرهنگی آن سازمان یا کارکنان آن می‌گویند (کد ۲۱، ۱۳۹۹).

ب- ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌های سرمایه فرهنگی: در بخش مرور ادبیات پژوهش؛ سرمایه فرهنگی از دید بوردیو سه حالت دارد: الف- حالت تجسم یافته: این سرمایه در حالت بنیادین خود با کالبد مرتبط بوده و مستلزم تجسم است. انباشت سرمایه فرهنگی در حالت متجسم، یعنی به شکل آن‌چه فرهنگ و پرورش و تیمار و تربیت نامیده می‌شود، پیشاپیش پی‌آیند تجسم بخشیدن و به‌صورت جزئی از کالبد درآمدن، به کالبد پیوستن و جزئی از آن شدن است. تجسم مورد نظر، هم‌چون عضلانی شدن بدن یا برنزه شدن است که انجام

دادنش به شکلی دست دوم غیرممکن است (چندان که هرگونه اثرات تفویض و نمایندگی منتفی است). عمل اخذ و اکتساب کاری است که شخص روی خودش انجام می‌دهد. این سرمایه متجسم و این ثروت بدنی را که به جزء جدانشدنی وجود شخص و محدوده اعمال گونه و عادت گونه او تبدیل شده نمی‌توان فوراً (برخلاف پول، حقوق مالکیت، یا حتی القاب اشرافی) با هدیه یا خرید یا مبادله، انتقال داد (تاج بخش، ۱۳۸۴، صص ۱۴۰-۱۳۷). ب- حالت عینیت یافته: احراز این بخش از سرمایه فرهنگی در گرو وجود و حضور سرمایه فردی است که معنا می‌یابد. آثار نقاشی، مجسمه‌سازی و هرآنچه از دایره ذهنیات به واقعیت و عینیات راه یابد، در این حوزه جای می‌گیرد.

میزان، وسعت، تنوع تولیدات و محصولات فرهنگی در این جایگاه می‌تواند مورد تبادل و مبادله اقتصادی قرارگیرد، از این‌رو جهت دستیابی به این حوزه، داشتن پول و سرمایه کافی، کفایت می‌کند. محل شکل‌گیری و خاستگاه این بخش در اجتماع و در بین گروه است، چرا که هیچ هنرمندی بدون حضور و توجه تماشاگر به ارائه هنر نمی‌پردازد... (همان: ۱۴۳) ج- حالت نهادی شده: این سرمایه فرهنگی به کمک ضوابط اجتماعی و به‌دست آوردن عناوین برای افراد کسب موقعیت می‌کند، مانند مدرک تحصیلی، گواهی‌نامه‌های حرفه‌ای و کار... (روح‌الامینی، ۱۳۶۸، ص ۱۱۷). دیوید تراسبی نیز سرمایه فرهنگی را به سرمایه فرهنگی ملموس و ناملموس تقسیم می‌کند که برخی از زیرشاخه‌های این دو سرمایه نیز به شرح زیر آمده است: الف- سرمایه‌های ملموس: ۱- سرمایه فیزیکی، ۲- سرمایه فناوری، ۳- میراث و ابنیه فرهنگی، ۴- منابع فرهنگی، ۵- آثار هنری. ب- سرمایه‌های ناملموس: ۱- سرمایه انسانی، ۲- تنوع فرهنگی، ۳- شیوه زندگی، ۴- پویایی فرهنگی، ۵- مشارکت فرهنگی. که از تقسیم‌بندی مزبور در لابه‌لای این پژوهش به‌ویژه استفاده از این دو سرمایه تراسبی در مصاحبه‌ها، الهام گرفته شده است. به‌علاوه برای اعتماد اجتماعی پلیس می‌توان باور و اعتقاد درباره صلاحیت و توانایی پلیس در انجام و عمل به وظایف و نقش‌های ویژه آن‌ها تعریف کرد (هال، ۲۰۱۱ به نقل از علیزاده اقدم، ۱۳۹۵، ص ۹). حضور به‌موقع پلیس در محل جرم، احساس آرامش مردم، کاهش آمار جرائم و مجرمان و

کاهش میزان ناامنی در جامعه، از عواملی هستند که پلیس می‌تواند در مردم احساس اعتماد ایجاد کند (علیزاده اقدام، گلابی و مفاخری، ۱۳۹۵). تعاملات اجتماعی پلیس را نیز می‌توان نه فقط در سطوح تعاملات بین فردی چهره‌به‌چهره، که تا سطح تعاملات گروهی، سازمانی و نهادی گسترش داد. برای نمونه تعامل یک مأمور پلیس راهور با یک راننده را تعامل بین فردی و تعامل سازمان پلیس راهور برای حل مشکلات ترافیکی را با سازمان‌های دخیل در شدآمد یا سازمان‌های مردم‌نهاد، را می‌توان در سطح تعامل سازمان دانست. انواع تعاملات اجتماعی پلیس را می‌توان در قالب چهره‌به‌چهره، فضای مجازی آموزش و آگاهی‌بخشی اجتماعی، بازخوردگیری اقدامات در جامعه، نیازسنجی و ارزیابی مطالبات مردم از پلیس و نحوه پاسخ‌گویی و بالاخره ارتباط با سازمان‌ها، نهادهای اجتماعی، مساجد، روحانیت و... برشمرد. تعامل اجتماعی را می‌توان فرایندی دانست که اعضاء یک گروه یا جامعه و یا دولت با همدیگر کنش متقابل دوسویه یا چندسویه داشته، از طریق ارتباطات کلامی و غیر کلامی پیام‌های خود را به دیگری رسانده، برهم‌دیگر تأثیر متقابل می‌گذارند و می‌پذیرند (عبدالرحمانی، ۱۳۹۷ **به نقل از** مرکز مطالعات راهبردی ناجا (۱۳۹۹)). در نهایت؛ به لحاظ مفهوم مردم‌داری پلیس؛ مردم ولی نعمتان سازمان‌ها هستند و باید همواره جلب رضایت آن‌ها در سرلوحه فعالیت‌های سازمان قرارگیرد و مدیران و کارکنان به رعایت حقوق شهروندی ترغیب شوند. اهمیت این شاخصه تا حدی است که مهم‌ترین شاخص فرهنگی در سطح سازمان (یعنی خدمت‌گزاری) شده است. برخورد توأم با احترام، تأمین نیازهای امنیت، راهنمایی و ارشاد و مقوله‌هایی از این دست از مظاهر و مصنوعات این ویژگی فرهنگی هستند (فرهی بوزنجانی، ۱۳۹۱).

در بخش مطالعات کیفی ابعاد سرمایه فرهنگی به این شرح است: ۱- تجسم‌یافته: با کوشش، توجه و استعداد فرد حاصل می‌شود. ۲- عینیت‌یافته: عینی‌ترین اشکال سرمایه فرهنگی با مصرف کالاهای فرهنگی مختلف در میان اقشار گوناگون جامعه اشاره دارد که شامل متغیرهای فردی و اجتماعی است. ۳- نهادی شده: در اشیای مادی قابل انتقال است مانند مدرک تحصیلی (کد ۱، ۱۳۹۹). الف- سخت‌افزاری: ساختار سازمانی، تجهیزات، ابنیه تاریخی

پلیس، تجهیزات سلاح و یونیفرم، خودروهای پلیسی در طول تاریخ و فناوری‌های مورد استفاده در اجرای مأموریت. ب- نرم‌افزاری: ادبیات و خرده‌فرهنگ پلیسی، شیوه رفتاری پلیس و مأموران، شیوه ارتباطی پلیس با مردم و اقدار مختلف اجتماعی، قوانین و مقررات و آئین‌نامه‌های درون و برون‌سازمانی پلیس، کتاب‌ها، مقاله‌ها و مکتوبات پلیسی در جامعه و سازمان پلیس (کد ۲، ۱۳۹۹). به تعبیر دیگر؛ بُعد فردی: ۱- شخصیت و ابعاد شخصیتی مأموران پلیس، ۲- میزان تحصیلات، ۳- دانش و تخصص و شیوه‌های رفتاری (کنش و واکنش) مأموران پلیس، ۴- آموزش‌های پلیسی و بُعد ساختاری و سازمانی: ۱- پیشینه تاریخی و میراث فرهنگی و رفتاری پلیس و نهاد پلیس در کشور در بستر تحولات تاریخی، ۲- چگونگی قضاوت مردم و شهروندان نسبت به فرهنگ، رفتار و تعامل مأموران با جامعه (کد ۲، ۱۳۹۹). سرمایه‌های تخصصی یا سرمایه‌های عمومی و سرمایه‌های فرهنگی ملموس یا ناملموس (کد ۳، ۱۳۹۹). بُعد ظاهری شامل بُعد فردی و بُعد سازمانی، وجود افتخارات و امتیازهایی که سازمان و یا افراد آن کسب می‌کنند و این امور باعث افزایش کلاس اجتماعی کارکنان و سازمان می‌شود، می‌توان پرداخت (کد ۴، ۱۳۹۹).

هم‌چنین، الف- سرمایه فرهنگی کارکنان پلیس، ب- سرمایه فرهنگی مدیریتی پلیس، ج- سرمایه فرهنگی سازمانی پلیس، د- سرمایه فرهنگی ارتباطی پلیس (کد ۵، ۱۳۹۹). یا الف- سرمایه فرهنگی تجسم‌یافته، ب- سرمایه فرهنگی عینیت‌یافته، ج- سرمایه فرهنگی نهادی و ضابطه‌ای (کد ۷، ۱۳۹۹). الف- سرمایه فرهنگی تجسم‌یافته، ب- سرمایه فرهنگی عینیت‌یافته، ج- سرمایه فرهنگی نهادی و ضابطه‌ای (کد ۹، ۱۳۹۹). الف- بُعد ذهنی یا معنوی سرمایه فرهنگی پلیس: آداب و رسوم و ارزش‌ها، هنجارها و باورها، روابط، ارتباطات، بُعد عینی یا مادی سرمایه فرهنگی پلیس: ساختمان‌ها، فضاها، شیوه معماری و ساختمان‌های اداری، مدرک تحصیلی کارکنان، لباس و کفش کارکنان، نظم‌پذیری و انضباط ظاهری کارکنان یا مثلاً بُعد عینی یا مادی (مثلاً آیا کتابخانه دارد یا نه. تا چه اندازه از فناوری‌های نوین در حیطه کاری و

وظایفش استفاده می‌کند. آشنایی پلیس با علم و پژوهش چقدر است) و بعد ذهنی یا معنوی (ارزش‌ها، هنجارها، آداب و رسوم، تاریخچه وجودی پلیس، با ارباب رجوع چطور رفتار می‌کند؟ ارتباطات نیروها با هم چطور است؟ با مردم چه نوع رابطه و سبک رفتاری دارد؟ (کد ۱۰، ۱۳۹۹).

۱- بُعد امنیت، ۲- بعد اجتماع، ۳- بُعد سازمان، ۴- بُعد تعامل، ۵- بُعد فردی (کد ۱۱، ۱۳۹۹). الف - فردی و ب- سازمانی (کد ۱۳، ۱۳۹۹). ۱- بُعد ساختاری سرمایه فرهنگی پلیس، ۲- بُعد رابطه‌ای سرمایه فرهنگی پلیس، ۳- بُعد شناختی سرمایه فرهنگی پلیس (کد ۱۵، ۱۳۹۹). ۱- بُعد ساختاری سرمایه فرهنگی پلیس، ۲- بُعد رابطه‌ای سرمایه فرهنگی پلیس، ۳- بُعد شناختی سرمایه فرهنگی پلیس (کد ۱۶، ۱۳۹۹). ۱- بُعد سرمایه فرهنگی فردی و بدنی، ۲- بُعد ساختاری، ۳- بُعد رابطه‌ای یا ارتباطی (کد ۱۷، ۱۳۹۹). الف- بُعد فردی با توجه به تمایلاتی که به صورت ذوقی و یا سلیقه‌ای پیدا می‌کنند، کشش‌هایی به سمت کالاهای فرهنگی که در اطراف و اکناف جامعه می‌بینند در وجودشان هویدا می‌شود، ب- بُعد سازمانی، ج- بُعد اجتماعی شده شامل سرمایه‌هایی است که مأموران پلیس باید در ارتباط با اجتماع خود دست یابند (کد ۱۹، ۱۳۹۹). الف- بُعد فردی و بدنی پلیس، ب- بُعد سازمانی پلیس، ج- بُعد جامعه‌گرایی پلیس که آن وظیفه‌ای است که پلیس در قبال جامعه و ملت دارد و آن سرمایه فرهنگی جامعه‌گرایی پلیس است (کد ۲۰، ۱۳۹۹). و بالاخره؛ الف- بُعد فردی و بدنی پلیس و این‌که پلیس به شخصه دارای چه ویژگی‌های مربوط به شخص خودش در باب دارایی‌های فرهنگی دارد، ب- بُعد دوم سرمایه فرهنگی به ساختارهای سازمانی هر کشوری ارتباط پیدا می‌کند که در این جا بُعد سازمانی پلیس است. ج- سرمایه فرهنگی جامعه‌گرایی پلیس: رویکرد برون از سیستم و نظام پلیسی است (کد ۲۱، ۱۳۹۹). سرمایه فرهنگی دارایی‌های ذهنی و ارزشی و درونی فرد است در مقابل سرمایه اجتماعی که شامل دارایی‌های برونی و اجتماعی تری نسبت به سرمایه فرهنگی است. اولی جزء سرمایه‌های ذهنی و دومی عینی است (کد ۲۲، ۱۳۹۹).

هم‌چنین؛ مؤلفه‌های احصاء‌شده از متن مصاحبه با خبرگان عبارت هستند از: حوزه دانش پلیس، سبک زندگی پلیس، مهارت‌های پلیس، صلاحیت‌ها (کد ۱، ۱۳۹۹). ۱. مؤلفه‌های سخت‌افزاری: ساختمان و مقر پلیس، سلاح‌های پلیس، خودروهای پلیس، یونیفرم و لباس انتظامی و مأموران، ابزار کشف جرم و جنایت، فناوری‌ها و تجهیزات نوین دوربین، سیستم‌های هوشمندسازی پلیس و تاریخ و میراث تمدنی و فرهنگی پلیس، ۲. مؤلفه‌های نرم‌افزاری: قوانین و مقررات و آیین‌نامه‌های سازمانی و برون سازمانی پلیس، آموزش تربیت پلیس، خرده‌فرهنگ رفتار سازمانی پلیس، شیوه‌های تعامل مأموران با همدیگر و سلسله‌مراتب و شیوه‌های رفتاری با شهروندان و متهمان و بزه‌کاران، ۳. مؤلفه‌های نیروی انسانی: شیوه‌های مدیریت و رهبری در پلیس، ۴. اخلاق مأموران و فرماندهان (کد ۲، ۱۳۹۹).

۱- سرمایه تخصصی، لباس پلیس، ابزار و تجهیزات پلیس، دانش پلیس، هنر پلیس، رفتارهای پلیس، مهارت‌های پلیس، جذابیت‌های پلیس و... ۲- سرمایه عمومی: میزان استفاده از دانش، تحصیلات، مدیریت دانش و... ۳- سرمایه‌های فرهنگی ملموس: تحصیلات، مهارت‌ها، هنر پلیس و... ۴- سرمایه‌های ناملموس: نظام اندیشه‌ای پلیس، باورها و اعتقادات، تعهد سازمانی و ... (کد ۳، ۱۳۹۹)، ۱- بُعد ظاهری شامل مؤلفه فردی و سازمانی، ۲- بُعد معنوی یا کلاس اجتماعی شامل فردی و سازمانی (کد ۴، ۱۳۹۹). ۱- ارزش‌های فردی و سازمانی، ۲- فرهنگ فردی و سازمانی، ۳- فرهنگ مدیران سازمان (کد ۵، ۱۳۹۹). الف- بُعد مادی یا ملموس شامل سه سطح خرد، میانه و کلان یا فردی و ساختاری، ب- بُعد غیر مادی یا معنوی یا ذهنی یا ناملموس شامل سه مؤلفه خرد، میانی یا کلان یا فردی و ساختاری (کد ۱۰، ۱۳۹۹). دسته اول؛ پلیس جامعه‌محور، سیاست اجتماعی پلیس، مبارزه با آسیب‌های اجتماعی و مشارکت اجتماعی پلیس. دسته دوم، تعامل با جامعه، تعامل سازمانی، تعامل با حاکمیت، تعامل با رسانه‌ها، تعامل با شبکه‌های اجتماعی، دسته سوم، ارتباط کلامی و غیر کلامی پلیس، مهارت‌های ارتباطی پلیس، هوش پلیس، دسته چهارم جمعیت سازمانی پلیس، مأموریت‌های پلیس (کد ۱۱،

۱۳۹۹). الف- بُعد ساختاری سرمایه فرهنگی پلیس شامل: ۱- قوانین و مقررات، ۲- دانش، ۳- رویه‌ها، ۴- ساختارها، ۵- چشم‌اندازها، ۶- سنت و تاریخ- بُعد رابطه‌ای سرمایه فرهنگی پلیس عبارت است از: ۱- روابط و تعامل فردی، ۲- روابط نهادی، ۳- اعتماد اجتماعی، ۴- پیوند اجتماعی، ۵- مشارکت اجتماعی، ۶- هم‌بستگی و انسجام. ج- بُعد شناختی سرمایه فرهنگی پلیس عبارت است از: ۱- هنجارها، ۲- ارزش‌ها، ۳- پنداشت‌ها، ۴- باورها، ۵- نمادها، ۶- اخلاق (کد ۱۶، ۱۳۹۹). الف- بُعد فردی: ۱- سرمایه فرهنگی تجسم‌یافته، ۲- سرمایه فرهنگی عینیت‌یافته، ۳- سرمایه فرهنگی نهادی‌شده. ب- بُعد سازمانی: ۱- انسجام سازمانی، ۲- سازمان‌یادگیرنده، ۳- تعهد خدمت به سازمان. ج- بُعد اجتماعی‌شده: ۱- اعتماد اجتماعی پلیس: یعنی چگونگی ایجاد اعتماد پلیس در بین مردم، ۲- تعامل حسنه پلیس: یعنی ارتباط پلیس با جامعه دارای مشروعیت قانونی و عرفی باشد، ۳- اقتدار نرم پلیس: یعنی پلیس باید چنان گرایش مردم‌مدارانه داشته باشد که مردم او را دوست داشته باشند و به او احترام بگذارند (کد ۱۹، ۱۳۹۹). الف- بُعد فردی: ۱- حالت تجسم‌یافته (که شامل تمایلات و گرایش‌های روانی و نظری فرد نسبت به استفاده از کالاهای فرهنگی است)، ۲- حالت عینیت‌یافته (که شامل میزان استفاده و مصرف کالاهای فرهنگی است)، ۳- حالت نهادی‌شده (که شامل مدارک و مدارج تحصیلی و علمی فرهنگی فرد است). ب- بُعد سازمانی: ۱- انسجام درون سازمانی، ۲- خدمت‌گزاری یا خدمت‌رسانی، ۳- یادگیری سازمانی. ج- بُعد جامعه‌گرا: ۱- اعتماد اجتماعی پلیس: یعنی شیوه‌های ایجاد اعتماد پلیس با نوع فعالیت‌هایش در بین مردم، ۲- تعاملات اجتماعی پلیس: ارتباط و تعامل مناسب و مردم‌پسند پلیس با جامعه خودش، ۳- مردم‌داری: این مؤلفه نتیجه‌بخش بودن و عصاره دیگر مؤلفه‌های بُعد جامعه‌گرا است چراکه تمام تلاش هر سازمان پلیس یا خود مأموران پلیس رضایت مردم از عملکرد او است (کد ۲۰، ۱۳۹۹). ۱- سرمایه فرهنگی تجسم‌یافته، ۲- سرمایه فرهنگی عینیت‌یافته، ۳- سرمایه فرهنگی نهادی‌شده. یا الف: ۱- منسجم بودن یک سازمان، ۲- یادگیرندگی مستمر یک سازمان، ۳- خدمتی که یک سازمان دارد. یعنی خدماتی که

می‌تواند به کارکنان خودش و مردم برساند. ب- بُعد جامعه‌گرایی: ۱- اعتماد اجتماعی: یعنی نحوه ایجاد اعتماد پلیس در بین مردم. اگر در سرمایه اجتماعی نگاه مردم به مثلاً پلیس است، این‌جا نگاه پلیس به خودش برای خدمت‌رسانی به مردم است، ۲- تعاملات مطلوب اجتماعی پلیس: یعنی ارتباط پلیس با مردم جامعه خود مملو از مهربانی و در چارچوب اصول و ارزش‌های دینی و اجتماعی و دارای مشروعیت قوانین جامعه و فرهنگ عمومی آن جامعه باشد، ۳- مردم‌داری یا مشتری‌مداری پلیس: یعنی نگاه مثبت داشتن و نیز نگاه مسئولیت‌مدارانه نسبت به جامعه (کد ۲۱، ۱۳۹۹). سرمایه فرهنگی دارایی‌های ذهنی و ارزشی و درونی فرد است در مقابل سرمایه اجتماعی که شامل دارایی‌های برونی و اجتماعی تری نسبت به سرمایه فرهنگی است. یعنی سرمایه فرهنگی داشته‌های درونی و خودساخته افراد و سرمایه اجتماعی انتظارات و توقعاتی است که افکار عمومی جامعه از نهادی مثل سازمان پلیس دارند. بنابراین اولی جزء سرمایه‌های ذهنی (کنشی) و دومی عینی (ساختاری) است (کد ۲۲، ۱۳۹۹).

پیشینه پژوهش: عباسی اسفجیر (۱۳۹۷) با بررسی تأثیر سرمایه فرهنگی بر احساس امنیت شهروندان شهرستان‌های استان مازندران و ارائه مدل جهت افزایش آن، نشان می‌دهد یکی از عوامل تأثیرگذار بر افزایش امنیت، وجود سرمایه فرهنگی در سطح جامعه است. اشرفی بیارزیده (۱۳۹۷) رابطه سرمایه فرهنگی خانواده و تمایل به خشونت بین‌فردی پسران دانش‌آموز متوسطه اول و دوم تهران را مورد سنجش قرار می‌دهد و نشان می‌دهد با بالا رفتن حجم سرمایه فرهنگی، میزان خشونت (در مجموع) کاهش می‌یابد. مثلاً هر چه افراد بیش‌تر به سینما بروند، هرچه در روز زمان بیش‌تری را به مطالعه اختصاص دهند، و هرچه وقت بیش‌تری را در بازدید از موزه‌ها و گالری‌های هنری بگذرانند میزان رفتارهای پرخاش‌گرانه و خشونت‌آمیز در میان آنان کم‌تر خواهد شد. احمدی (۱۳۹۵) نیز با بررسی رابطه سرمایه فرهنگی و ناهنجاری‌های ترافیکی در بین رانندگان، به این نتیجه می‌رسند که سرمایه فرهنگی (تجسم‌یافته، عینیت‌یافته، نهادی‌شده) به‌صورت مستقیم بر افزایش

هوش اخلاقی دانشجویان و هم‌چنین میزان کاهش وندالیسم^۱ و ایجاد احساس امنیت اجتماعی مؤثر است. در ادامه پیشینه داخلی این پژوهش؛ صالحی امیری و سپهرنیا (۱۳۹۴) الگوی ارتقاء سرمایه فرهنگی در ایران را مورد مطالعه قرار می‌دهند و ما را به این نتیجه رهنمون می‌سازد که در جامعه باید به فرهنگ و مبانی فرهنگی از دیدگاه علمی و بومی نیز توجه خاص مبذول داشت. منادی (۱۳۸۶) نیز در پژوهشی با عنوان «سرمایه فرهنگی و فضای فرهنگی خانواده‌ها» سرمایه فرهنگی را در سه نوع الف) سرمایه فرهنگی مدرن، ب) سرمایه فرهنگی سنتی و ج) سرمایه فرهنگی ترکیبی مورد دسته‌بندی و مطالعه قرار داده است. به لحاظ پیشینه خارجی این پژوهش نیز پژوهش‌های دومامیس و وارد^۲ (۲۰۱۰)؛ وانگ، دیویس و بیان^۳ (۲۰۰۶)؛ فلورا^۴ (۲۰۰۵)؛ پائول دیماجیو^۵ (۲۰۰۳)؛ جانسون^۶ (۱۹۹۵) قابل توجه است. دومامیس و وارد^۷ (۲۰۱۰) در پژوهشی با عنوان «سرمایه فرهنگی و موفقیت تحصیلی دانشگاهی» فعالیت‌های هنری: سرمایه فرهنگی خانواده، شرکت در کلاس‌های فرهنگی هنری، راهبرد کنش متقابل: (میزان ارتباط والدین با مدرسه، حضور والدین در برنامه‌های دانشگاه) را مدنظر قرار می‌دهند.

وانگ، دیویس و بیان^۸ (۲۰۰۶) نیز با مطالعه «نابرابری‌های توزیع سرمایه فرهنگی» در چهار شهر چین نشان می‌دهد که مالکیت سرمایه فرهنگی، منبعی با ارزش است که نقش مهمی در تعیین حدود و ثغور اجتماعی (طبقه اجتماعی) به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه ایفاء می‌کند. فلورا^۹ (۲۰۰۵) با پژوهش در زمینه سرمایه فرهنگی آن را تعیین چگونگی دید ما به دنیا، هرآن چه بدیهی می‌دانیم (برداشت می‌کنیم)، آن چه ارزش‌گذاری می‌کنیم و هر آن چه را فکر می‌کنیم که احتمال تغییر دارد را تعریف می‌کند. در این پژوهش

۱- Vandalism

۲- Dumais & Ward

۳- Wang, Davis & Bian

۴- Flora

۵- Dimaggio

۶- Johnson

۷- Dumais & Ward

۸- Wang, Davis & Bian

۹- Flora

شاخص‌های ارزیابی سرمایه فرهنگی نیز شامل؛ نمادها، شیوه‌های آگاهی و کسب دانش، زبان، شیوه‌های ایفای نقش و شناخت و شناسایی مشکل است. پائول دیماجیو (۱۹۸۲) با مطالعه سرمایه فرهنگی و موفقیت‌های درسی، با تأکید بر اهمیت مشارکت فرهنگی در رتبه دانش‌آموزان دبیرستانی در آمریکا، به نقش زمینه‌ای سرمایه فرهنگی در راستای ارتقای تحصیلی دانش‌آموزان در دبیرستان‌های آمریکایی توجه داشته است. جانسون (۱۹۹۵) نیز در پژوهشی تجربی نشان می‌دهند که تشویق و صرف هزینه برای مشارکت‌های فرهنگی و اجتماعی جامعه در جلوگیری از جرم و مشکلات جنایی جامعه مؤثر است و سبب ارتقای سرمایه فرهنگی جامعه مذکور می‌شود.

در یک جمع‌بندی پیشینه پژوهش؛ دسته‌ای از پژوهش‌های صورت‌گرفته، مفهوم سرمایه فرهنگی را در قالبی مشابه با بورديو به کار برده و عملیاتی‌سازی کرده‌اند و با روش کمی آن را سنجیده‌اند و این دسته از پژوهش‌ها صرفاً به دنبال اثبات یا رد نظریه بورديو و تعمیم آن هستند و به نظریه چیزی اضافه نمی‌کنند. دسته دوم از پژوهش‌ها نیز به دنبال آن هستند که بدون ارائه نظریه جایگزین به دنبال بسط و توسعه مفهوم سرمایه فرهنگی باشند و مفهوم سرمایه فرهنگی را در حوزه‌ای خارج از آموزش و پرورش به کار می‌برند. دسته سوم از پژوهش‌ها نیز با رویکرد انتقادی به نظریه سرمایه فرهنگی روی آورده‌اند. در این دسته گروهی قرار دارند که به تعریف بورديو از سرمایه فرهنگی انتقاد دارند، به این معنا که سرمایه فرهنگی در پژوهش‌های پس از بورديو محدود به مشارکت فرهنگی نخبگان و فهم آن‌ها می‌شود. بدین سان؛ در خصوص ساخت مدل یا الگوی سرمایه فرهنگی پلیس ج. آ. که شامل ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌ها می‌توان نتیجه گرفت که پاره‌ای از پژوهش‌های داخلی مطالب و نکاتی برای هدایت این پژوهش را داشته باشند و همین سبب مشترکات با این پژوهش باشد. ولی پژوهش‌های خارجی به رگه‌های کوچکی از این موضوع پرداخته و نمی‌توانند کمک شایانی کنند.

چارچوب نظری و مدل مفهومی پژوهش: در یک جمع‌بندی با توجه به پیشینه پژوهش، مرور تعریف مفهوم سرمایه فرهنگی و ابعادش از دیدگاه

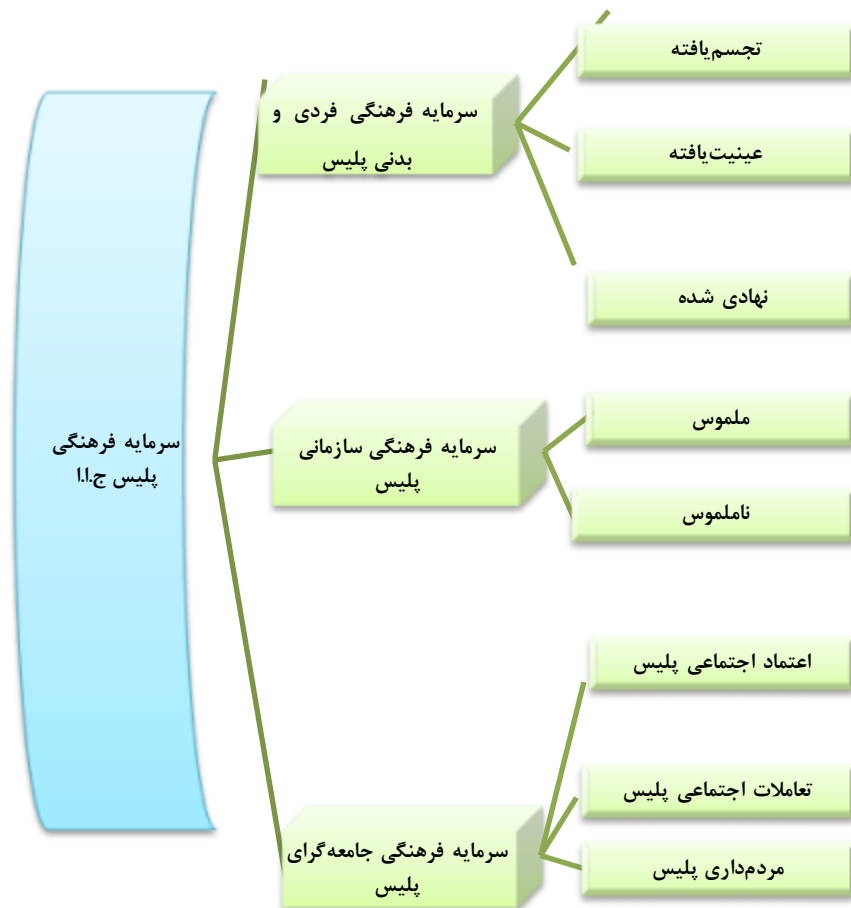
صاحب‌نظران مطرح این حوزه، به‌ویژه بوردیو، بارت و تراسپی و هم‌چنین مصاحبه از ۲۲ نفر خبره در حوزه سرمایه فرهنگی پلیس، در نهایت چارچوب نظری این پژوهش به شرح جدول شماره یک است.

جدول شماره ۱: تلخیص چارچوب نظری پژوهش

مفهوم	ابعاد	مؤلفه‌ها	شاخص‌ها
سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران	سرمایه فردی و بدنی پلیس	تجسیم‌یافته	۱- علاقه‌مندی به مطالعه کتاب، مجلات، روزنامه‌ها و ... ۲- علاقه‌مندی به پیگیری اخبار فرهنگی و هنری جامعه، ۳- تمایل و آگاهی در باب هنر و ادبیات، تاریخ و ... ۴- علاقه‌مندی به موسیقی، فیلم و هنرهای نمایشی، ۵- علاقه‌مندی به داستان‌نویسی، قصه‌گویی و به‌ویژه هنرهای بصری و ... ۶- مهارت در عکاسی و فیلم‌برداری و ... ۷- مهارت‌های ارتباط کلامی (گفتن، انتقال مفاهیم، سخنرانی)، ۸- مهارت‌های ارتباط غیرکلامی (حل مسئله، شناخت جهان اجتماعی و ...)، ۹- آشنایی با میراث فرهنگی کشور (زبان، دانش، سلاقی و موزه‌ها و ...)، ۱۰- آشنایی با کاربرد فناوری‌های نوین (رایانه، تلگرام، گوشی‌های اندروید، اینترنت، ارسال رایانامه و ...)، ۱۱- مدیریت بدن و سلامتی کالبد (تناسب بدن، سلامت جسمانی و ...)، ۱۲- آراستگی ظاهری و معنوی.
		عینیت‌یافته	۱- میزان مطالعه کتاب، مجلات و روزنامه و ... ۲- میزان مشاهده فیلم‌های سینمایی و سریال‌های تلویزیونی ایرانی، ۳- مسافرت‌های فرهنگی (بازدید از موزه‌ها، نمایشگاه‌ها و گالری‌های هنری)، ۴- فعالیت‌های ورزشی (کوهنوردی، تنیس، فوتبال و ...)، ۵- ارتباط با نهادهای آموزشی و پژوهشی جامعه (مدرسه، دانشگاه، پژوهشگاه، کتابخانه و ...)، ۶- میزان گفت‌وگو با هم‌تایان در زمینه کتاب، تئاتر، فیلم و سریال، هنرهای زیبا و ... ۷- عضویت در کتابخانه، امانت گرفتن و خرید کتاب، مجله، روزنامه و ... ۸- مشارکت در فعالیت‌های فرهنگی (کنسرت، درس موسیقی، کلاس تئاتر، کلاس‌های زبان خارجی و هنر و صنایع دستی، برنامه‌های اجرای هنری)، ۹- شرکت در فعالیت‌های فرهنگی والا (تئاترها، کنفرانس‌ها، همایش‌ها و سخنرانی‌ها)، ۱۰- مالکیت وسایل الکترونیکی (رادیو، تلویزیون، دستگاه پخش صوت و ...)، ۱۱- تملک کالاهای فرهنگی (کتاب، تابلو نقاشی، پیکان، اشیاء عتیقه، مجسمه و ...).
سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران	سرمایه سازمانی پلیس	نهادی شده	۱- تحصیلات دانشگاهی (کاردانی، کارشناسی، ارشد و دکتری)، ۲- مدارک تحصیلی زبان‌های خارجی (عربی، انگلیسی و ...)، ۳- کسب گواهینامه‌های تخصصی و مهارتی (رایانه، نرم‌افزارهای کاربردی، فیلم‌برداری، عکاسی و ...)، ۴- کسب مدارج نظامی و رتبه‌های شغلی (مدال افتخار و ...)، ۵- موفقیت در مسابقات فرهنگی، هنری، ورزشی و ... (عکاسی، نقاشی، داستان‌نویسی، دومیدانی، شنا، صخره‌نوردی، تکواندو، جودو و ...).
		ملموس	۱- کمیت و کیفیت بناها (کلاسیک یا مدرن بودن و شیوه معماری)، موزه‌ها و ابنیه تاریخی پلیس، ۲- میراث فرهنگی پلیس (به شکل اموال، تابلوها، کتاب‌ها، واژه‌نامه‌ها، نشان‌ها، نمادها، آرم و علائم پلیسی، رنگ لباس پلیس، ابزارها، ماشین‌ها)، ۳- وجود فضاهای مناسب برای مطالعه، وجود کتاب، رایانه، مجله، دایره‌المعارف، روزنامه‌ها)، ۴- کمیت و کیفیت مؤسسه‌های آموزشی و پژوهشی پلیس (دانشگاه، دانشکده، پژوهشگاه، کتابخانه‌ها و ...)، ۵- کمیت و کیفیت کتاب‌ها، مجلات، مقاله‌ها و مکتوبات پلیسی در سازمان پلیس و جامعه، ۶- آثار هنری و تلویزیونی تولید شده با محتوای سازمان پلیسی، ۷- مصرف کالاهای فرهنگی و هنری در سازمان پلیس (دوربین فیلم‌برداری و عکاسی، کتاب، نقشه‌ها، اطلس‌ها و ...)، ۸- نظم و انضباط سازمانی (انضباط ظاهری مأموران هم‌چون یونیفرم، لباس، کفش و ...)، ۹- بهره‌گیری از فناوری اطلاعاتی- ارتباطی نوین (دستگاه‌ها و ابزارهای پایش، بی‌سیم، کلاه و سایر ابزارآلات، ۱۰- اختراعات و امتیازات سازمانی پلیس (تعداد شهدا، جانبازان و ...).

شاخص‌ها	مؤلف‌ها	ابعاد	مفهوم
<p>۱- دانش و توانمندی حرفه‌ای و تخصصی نیروی انسانی و مأموران پلیس، ۲- مدیریت دانش پلیسی (یادگیری مستمر، خلق دانش، تسهیم دانش، انتقال دانش، کسب دانش، ذخیره و انباشت دانش)، ۳- علایق و سلاطین فرهنگی و هنری سازمان پلیس (تشویق کارکنان به ادامه تحصیل، برگزاری و کسب مهارت‌های مورد نیاز و ...)، ۴- حفظ و نگهداری میراث فرهنگی پلیس و اسناد و مدارک سازمانی، ۵- اخلاق حرفه‌ای (وجدان کاری، تعلق سازمانی، تعهد در انجام وظایف و مأموریت‌ها، خدمت‌رسانی، پیگیری امور و ...)، ۶- هم‌بستگی سازمانی و احساس هویت، غرور و افتخار سازمانی داشتن، ۷- برخورداری کارکنان از تربیت و روحیه نظامی (نظم و انضباط در انجام وظایف محوله) و انضباط شخصی، ۸- آشنایی مأموران پلیس به قوانین و مقررات اداری و سازمانی، ۹- آشنایی و آگاهی مأموران پلیس با ارزش‌ها و هنجارهای فرهنگ ملی و آداب و رسوم اقوام مختلف ایرانی، ۱۰- برخورداری از مهارت‌ها (مهارت‌های تخصصی، اعتماد به نفس، ضابطه‌مداری، خودکنترلی و خودنظارتی و ...)، ۱۱- اخلاق دینی یا اخلاق‌مداری پلیس (خویشتن‌داری، بصیرت، سعه‌صدر، روحیه ایثار و از خودگذشتگی، رعایت عدالت و انصاف، نوع‌دوستی، تواضع و فروتنی، مهرورزی)، ۱۲- روحیه تعاون، هم‌زبانی و ادراک مشترک داشتن کارکنان نسبت به اهداف سازمانی و فعالیت‌های کاری.</p>	ناملموس		
<p>۱- حضور به موقع پلیس در محل جرم، ۲- کاهش میزان ناامنی در جامعه، ۳- شفافیت و اطمینان‌دهی پلیس به مردم در انجام اهداف و وظایف سازمانی، ۴- مشارکت دادن مردم در حل مسائل انتظامی و امنیتی، ۵- صداقت و راست‌گویی مأموران پلیس در ارتباط با مردم، ۶- کاهش آمار جرائم و مجرمان در جامعه، ۷- نیازسنجی و ارزیابی مطالبات مردم از پلیس و نحوه پاسخ‌گویی مناسب به آن، ۸- استفاده از اطلاعات و بازخوردهای دریافتی از مردم در فرایند توسعه وظایف پلیسی، ۹- نقدپذیری سازمان پلیس به‌ویژه فرماندهان و مدیران سازمانی از جانب مردم، ۱۰- آگاهی‌سازی از منظر اقتناع‌سازی دستورات و اوامر پلیسی در جامعه.</p>	اعتماد اجتماعی پلیس	سرمایه فرهنگی جامعه‌گرای پلیس	سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران
<p>۱- وجود و تقویت تمایلات همکاری‌جویانه پلیس و مردم، ۲- ارتباط و تفاهم با سازمان‌ها، نهادهای اجتماعی، مساجد، روحانیت و ...، ۳- توجه به کرامت انسانی در تعاملات پلیس و مردم، ۴- تعامل در فضای مجازی برای آگاهی‌بخشی اجتماعی (رسانه‌ها، شبکه‌های اجتماعی و ...)، ۵- ایجاد و تقویت فرهنگ تبادل افکار پلیس با مردم یا تعامل‌گفتگویی پلیس و مردم، ۶- تعامل مناسب با اقشار ضعیف جامعه اعم از کودکان، زنان و سالمندان، ۷- انعطاف‌پذیری و سازگاری سازمان در پاسخ به نیازمندی‌ها و الزامات محیطی، ۸- امکان و سهولت برقراری ارتباط مردم با پلیس ۹- مدارای اجتماعی داشتن یا تعامل عاطفی و احساسی بین پلیس و مردم، ۱۰- ارتباط مستمر و بصیرت اجتماعی داشتن.</p>	تعاملات اجتماعی پلیس	سرمایه فرهنگی جامعه‌گرای پلیس	سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران
<p>۱- رفتار توأم با مهربانی و عطف‌ت پلیس با مردم، ۲- تکریم ارباب رجوع، ۳- نظارت، تحلیل و حل مشکلات ارباب رجوع، ۴- پایبندی و رعایت حقوق شهروندی (مدنی، فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی) شهروندان، ۵- تعهد و تأکید پلیس به توسعه دامنه خدمت‌رسانی (تنوع خدمات) برای مردم، ۶- پاسخ‌گو بودن پلیس به مردم، ۷- دغدغه تأمین امنیت جانی و مالی مردم داشتن، ۸- میزان توجه سازمان پلیس به تأمین آرامش و آسایش اجتماعی مردم، ۹- برخورد صحیح با اقوام، مذاهب، اقشار و گروه‌های اجتماعی جامعه، ۱۰- تلاش و مجاهدت کارکنان پلیس در تأمین انتظارات مردم، ۱۱- ایجاد و تقویت ساز و کارها و رویه‌های ساده و منعطف در انجام مأموریت‌ها و وظایف، ۱۲- آگاهی داشتن، شناسایی و رفع نیازهای اولیه مردم (امنیت، آسایش، رفاه و سلامت).</p>	مردم‌داری پلیس	سرمایه فرهنگی جامعه‌گرای پلیس	سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران

(منبع: نگارنده با اقتباس از بوردیو، تراسپی، بارت و متن مصاحبه با خبرگان (۲۲ نفر) و ...)

شکل شماره ۱: مدل مفهومی پژوهش (منبع: یافته‌های پژوهش)

روش‌شناسی پژوهش

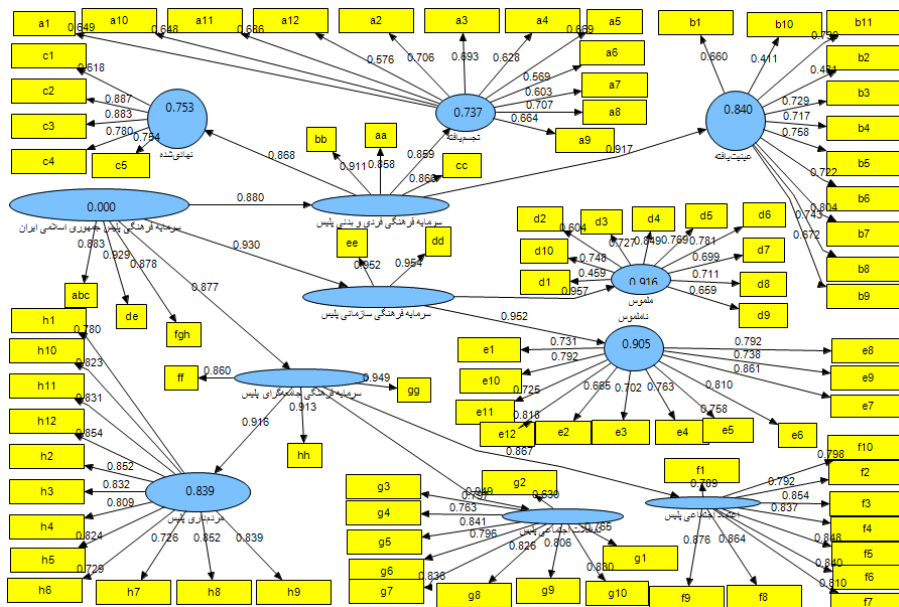
روش این پژوهش، آمیخته (کیفی- کمی) است این پژوهش به لحاظ توسعه‌ای بودن در پی آن است که ضمن مطالعه و فهم جامعه‌شناختی، ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌های الگوی سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران را نیز شناسایی و بسط دهد. به لحاظ کاربردی نیز از آن جا که سازمان ناجا از نتایج این تحقیق استفاده می‌کند در نتیجه این پژوهش یک پژوهش کاربردی است. روش این پژوهش، آمیخته (کیفی- کمی) است. جامعه آماری این پژوهش کلیه

خبرگان در سطح ناجا است که در بخش کیفی به روش نمونه‌گیری غیراحتمالی و هدفمند، حجم نمونه‌ای به تعداد ۲۲ نفر انتخاب شده است. هم‌چنین در بخش کمی به‌منظور تأیید مدل نیز تعداد ۴۵ نفر به‌صورت هدفمند انتخاب شد است. داده‌های پژوهش در بخش مصاحبه از خبرگان به روش تحلیل محتوای کیفی و در بخش کمی با استفاده از مدل معادلات ساختاری و استفاده از نرم‌افزار اسمارت پی‌ال‌اس و به‌ویژه آزمون تحلیل عاملی تأییدی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته شده است. در این پژوهش پایایی ابزار پژوهش با استفاده از دو معیار؛ ۱- آلفای کرونباخ و ۲- پایایی ترکیبی مورد سنجش قرار گرفته است. به‌علاوه در این پژوهش روایی هم‌گرا با استفاده از معیار AVE که نشان‌دهنده میانگین واریانس به اشتراک گذاشته بین هر سازه با شاخص‌های خود است انجام گرفته است.

یافته‌های پژوهش

۱- نتایج تحلیل عاملی تأییدی آزمون مدل اندازه‌گیری؛ سرمایه فرهنگی پلیس ج.ا.ا.؛ ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌ها

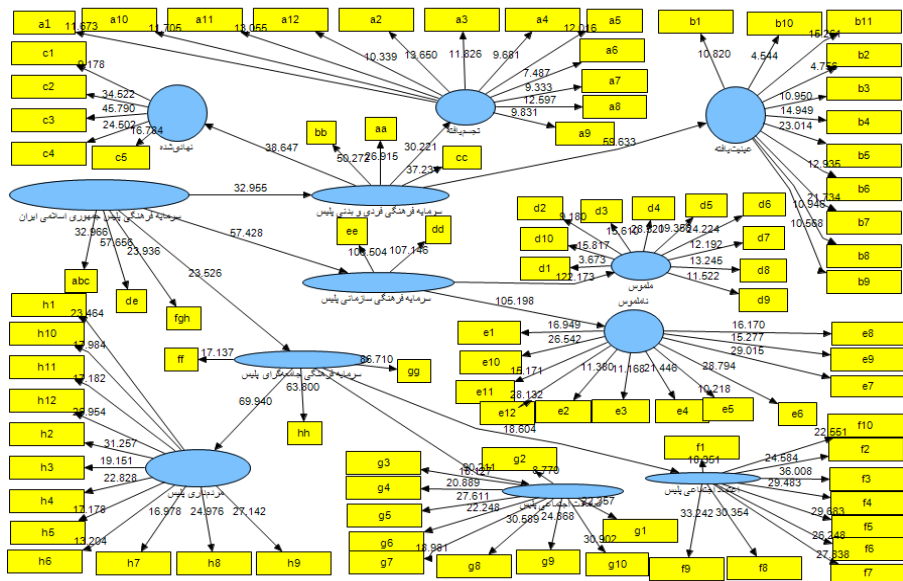
در این پژوهش برای سنجش و آزمون مدل اندازه‌گیری از تحلیل عاملی تأییدی استفاده شده است. بدین منظور نتایج آزمون تحلیل عاملی برای الف- سرمایه فردی و بدنی پلیس شامل (تجسم‌یافته؛ عینیت‌یافته و نهادی‌شده)؛ ب- سرمایه سازمانی پلیس (ملموس و ناملموس) و ج- سرمایه فرهنگی جامعه‌گرای پلیس (اعتماد اجتماعی پلیس؛ تعاملات اجتماعی پلیس و مردم‌داری پلیس) نشان می‌دهد مقدار همه بارهای عاملی در مدل اندازه‌گیری بالاتر از ۰/۴ هستند و در نتیجه ابعاد، مؤلفه‌ها و همه شاخص‌های مورد آزمون مدل سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران مورد تأیید قرار گرفته است.

شکل شماره ۲: نتایج تحلیل عاملی

۲- نتایج آزمون t آزمون مدل اندازه‌گیری؛ سرمايه فرهنگي پلیس ج.ا؛ ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌ها

در شکل شماره دو مقدار آماره t برای معناداری بارهای عاملی ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌های سرمايه فرهنگي پلیس جمهوری اسلامی ایران ترسیم شده است. در صورتی که مقدار آماره t بالاتر از ۱/۹۶ باشد پس با احتمال ۰/۹۵ درصد مقادیر آزمونتی معنادار است. هم‌چنین؛ اگر مقدار t بالاتر از ۲/۵۸ باشد پس با احتمال ۰/۹۹ درصد مقادیر آزمونتی معنادار است. از این‌رو؛ با توجه به این که مقدار آماره تی به‌دست آمده برای همه بارهای عاملی ابعاد؛ مؤلفه‌ها و شاخص‌ها بالاتر از ۲/۵۸ است پس با احتمال ۰/۹۹ مقادیر آزمون t اکثریت عامل‌ها یا ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌ها معنادار است.

شکل شماره ۳: نتایج آزمون t

۳- پایایی و روایی آزمون مدل اندازه گیری؛ سرمایه فرهنگی پلیس ج.ا.ا؛ ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌ها

در این پژوهش پایایی ابزار پژوهش با استفاده از دو معیار؛ ۱- آلفای کرونباخ و ۲- پایایی ترکیبی مورد سنجش قرار گرفته است. با توجه به این که مقدار مناسب برای آلفای کرونباخ ۰/۷ است، مطابق با یافته‌ها در جدول شماره دو همه موارد بالای ۰/۷ هستند و برآزش مناسب مدل اندازه‌گیری تأیید می‌شود. در خصوص پایایی ترکیبی نیز با توجه به این که مقدار مناسب برای پایایی ترکیبی ۰/۷ است مطابق با یافته‌ها در این معیار هم، همه متغیرها از ۰/۷ بیش‌تر است و برآزش مناسب مدل اندازه‌گیری تأیید می‌شود. به‌علاوه در این پژوهش روایی هم‌گرا با استفاده از معیار AVE برای آزمون مدل اندازه‌گیری نشان‌دهنده میانگین واریانس به اشتراک گذاشته بین هر سازه با شاخص‌های خود است. هم‌چنین این معیار میزان هم‌بستگی یک سازه با شاخص‌های خود را نشان می‌دهد که هر چه این هم‌بستگی بیش‌تر باشد، برآزش نیز بیش‌تر است و مقدار بالای ۰/۵ روایی هم‌گرای قابل قبول است که با

توجه به جدول شماره دو مقدار روایی هم‌گرایی مدل آزمون اندازه‌گیری این پژوهش بالاتر از ۰/۵ است و مورد قبول است.

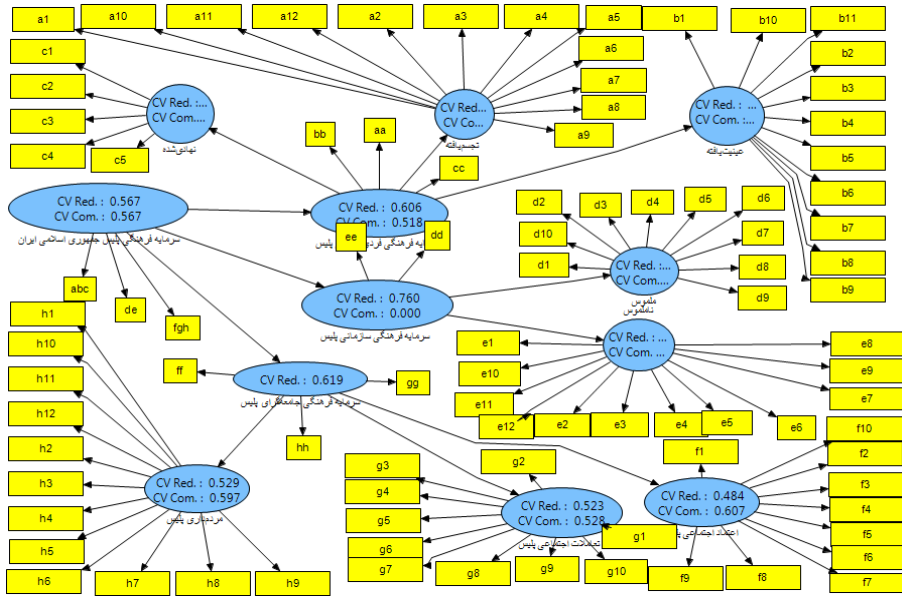
جدول شماره ۲: پایایی و روایی آزمون مدل اندازه‌گیری

ردیف	متغیرها	روایی هم‌گرا	پایایی ترکیبی	آلفای کرونباخ
۱	تجسم‌یافته	۰/۵۲۴۴	۰/۸۹۸	۰/۸۷۵۹
۲	عینیت‌یافته	۰/۵۶۹۱	۰/۹۰۴۳	۰/۸۸۲
۳	نهادی‌شده	۰/۶۲۵	۰/۸۹۱۳	۰/۸۴۴۲
۴	سرمایه فرهنگی فردی و بدنی پلیس	۰/۷۷۲۲	۰/۹۱۰۴	۰/۸۵۲۲
۵	ملموس	۰/۵۰۱۵	۰/۹۰۷۸	۰/۸۸۵۵
۶	ناملموس	۰/۵۸۴۶	۰/۹۴۳۸	۰/۹۳۴۷
۷	سرمایه فرهنگی سازمانی پلیس	۰/۹۰۸۲	۰/۹۵۱۹	۰/۸۹۸۹
۸	اعتماد اجتماعی پلیس	۰/۶۹۱	۰/۹۵۷۱	۰/۹۵۰۲
۹	تعاملات اجتماعی پلیس	۰/۶۲۶۱	۰/۹۴۹۳	۰/۹۳۲۸
۱۰	مردم‌داری پلیس	۰/۶۶۲۳	۰/۹۵۹۱	۰/۹۵۳۳
۱۱	سرمایه فرهنگی جامعه‌گرای پلیس	۰/۸۲۴۳	۰/۹۳۳۶	۰/۸۹۲۵
۱۲	سرمایه فرهنگی پلیس ج.ا.	۰/۸۰۴۹	۰/۹۲۵۲	۰/۸۷۸۴

۴- سنجش کیفیت آزمون مدل اندازه‌گیری؛ سرمایه فرهنگی پلیس ج.ا.:

ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌ها

نتایج آزمون کیفیت مدل اندازه‌گیری سرمایه فرهنگی پلیس ج.ا.، در شکل و جدول شماره سه نشان می‌دهد SSO مجموع مجذورات مشاهدات برای هر بلوک متغیر پنهان را، SSE مجموع مجذور خطاهای پیش‌بینی برای هر بلوک متغیر پنهان را و SSE/SSO نیز شاخص اعتبار اشتراک یا CV-COM است. اگر شاخص واریانس اعتبار اشتراک اکثریت متغیرهای پنهان مثبت باشد، مدل اندازه‌گیری کیفیت مناسب دارد که در این پژوهش قابل قبول است به‌علاوه اگر مقدار به‌دست آمده بالاتر از ۰/۳۵ باشد، نشان از برآزش قوی مدل اندازه‌گیری است که در این پژوهش نیز برای اکثریت متغیرها این مقدار بالای ۰/۳۵ به‌دست آمده است که نشان از برآزش قوی مدل سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران دارد.

شکل شماره ۴: کیفیت مدل اندازه‌گیری

جدول شماره ۳: سنجش کیفیت مدل اندازه‌گیری

ردیف	متغیرها	SSO	SSE	1-SSE/SSO
۱	تجسم یافته	۵۴۰	۳۶۶/۴۴۴	۰/۳۲۱۴
۲	عینیت یافته	۴۹۵	۳۲۳/۷۱۶۳	۰/۳۴۶
۳	نهاده شده	۲۲۵	۱۲۶/۱۹۱۴	۰/۴۳۹۱
۴	سرمایه فرهنگی فردی و بدنی پلیس	۱۳۵	۶۵/۱۳۳۱	۰/۵۱۷۵
۵	ملموس	۴۵۰	۲۷۷/۴۰۷	۰/۳۸۳۵
۶	ناملموس	۵۴۰	۲۷۷/۸۸۴۷	۰/۴۸۵۴
۷	سرمایه فرهنگی سازمانی پلیس	۹۰	۹۰	۰
۸	اعتماد اجتماعی پلیس	۴۵۰	۱۷۷/۰۵۹۱	۰/۶۰۶۵
۹	تعاملات اجتماعی پلیس	۴۵۰	۲۱۲/۵۶۰۶	۰/۵۲۷۶
۱۰	مردم‌داری پلیس	۵۴۰	۲۱۷/۷۸۶۵	۰/۵۹۶۷
۱۱	سرمایه فرهنگی جامعه‌گرای پلیس	۱۳۵	۵۲/۴۰۳۷	۰/۶۱۱۸
۱۲	سرمایه فرهنگی پلیس ج.ا.	۱۳۵	۵۸/۴۱۴۲	۰/۵۶۷۳

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف مطالعه و فهم جامعه‌شناختی و در نهایت ارائه مدل سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران انجام گرفت، با این توضیح که از

مهم‌ترین مسائلی که می‌تواند هم‌کارایی سازمان پلیس را بهبود بخشد و هم مطالعه‌ای هدف‌مند برای قوام بخشیدن به هویت و حیثیت خویش در درون و حتی برون سازمان باشد، سرمایه فرهنگی اوست. به عبارتی؛ سرمایه فرهنگی سازمان پلیس، به‌طور غیرمستقیم اما حیاتی سبب تحرک و تحول این سازمان به‌ویژه در راه رسیدن به اهدافش می‌شود یا وجود سرمایه فرهنگی برای پلیس، از ملزومات عملکرد او در جامعه محسوب می‌شود، اما سازمان پلیس جهت ارتقاء و تقویت آن در وهله نخست باید نسبت به این سرمایه آگاهی و شناخت کافی داشته باشد. البته این جا پرسشی که باید مد نظر قرار گیرد، این است که سرمایه فرهنگی پلیس و در این پژوهش سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران چگونه است یا باید چگونه باشد. به عبارت دیگر؛ در راستای هدف اصلی پژوهش، این سؤال اصلی مطرح شد که: ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌های سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران کدامند؟

مدل دارای روایی و پایایی بوده و از طریق آزمون تحلیل عاملی ابعاد، مؤلفه‌ها و همه شاخص‌های مورد آزمون مدل سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران مورد تأیید قرار گرفته است. نیز از طریق آزمون t اکثریت عامل‌ها یا ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌ها معنادار بوده و در حقیقت سطح معنی‌داری آن مورد تأیید قرار گرفته است. ضمناً ما در این پژوهش مدل سرمایه فرهنگی پلیس را نداشتیم و به دنبال ساخت آن بودیم که بخشی را از ادبیات نظری و بخشی دیگر از درون مصاحبه‌ها، استخراج شد تا به مدل مفهومی منجر شد. هم‌چنین از طریق رأی خبرگان و تحلیل عاملی، وزن شاخص‌ها و مؤلفه‌ها، تعیین شد.

بر این اساس؛ در این پژوهش نتایج آزمون تحلیل عاملی تأییدی برای: الف- سرمایه فردی و بدنی پلیس شامل (تجسم‌یافته؛ عینیت‌یافته و نهادی‌شده)؛ ب- سرمایه سازمانی پلیس (ملموس و ناملموس) و ج- سرمایه فرهنگی جامعه‌گرایی پلیس (اعتماد اجتماعی پلیس؛ تعاملات اجتماعی پلیس و مردم‌داری پلیس) نشان می‌دهد مقدار همه بارهای عاملی در مدل اندازه‌گیری بالاتر از $0/4$ هستند و در نتیجه ابعاد سه‌گانه، مؤلفه‌های هشت‌گانه و همه ۸۲ شاخص احصاء شده حاصل از ادبیات نظری و هم‌چنین احصاء شده از متن مصاحبه با

خبرگان ناجا در مدل سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران مورد تأیید قرار گرفته است. به علاوه با عنایت به مقدار آماره t آزمون مدل اندازه‌گیری به دست آمده برای همه بارهای عاملی ابعاد؛ مؤلفه‌ها و شاخص‌ها بالاتر از $2/58$ است پس با احتمال $0/99$ مقادیر آزمون t اکثریت عامل‌ها یا ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌ها نیز معنادار است.

در این پژوهش؛ مدل اندازه‌گیری به لحاظ پایایی ابزار پژوهش با استفاده از دو معیار آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی مورد سنجش قرار گرفته است که مقدار آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی متغیرهای مورد سنجش بالاتر از $0/7$ است که در نتیجه برازش مناسب مدل اندازه‌گیری تأیید می‌شود. هم‌چنین؛ با استفاده از روایی هم‌گرایی مدل آزمون اندازه‌گیری؛ روایی این پژوهش بالاتر از $0/5$ است و مورد قبول است. نتایج آزمون کیفیت مدل اندازه‌گیری سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران در ابعاد و مؤلفه‌های موصوف نیز نشان می‌دهد شاخص واریانس اعتبار اشتراک اکثریت متغیرهای پنهان مثبت است و مدل اندازه‌گیری کیفیت مناسب دارد به‌ویژه در این پژوهش برای اکثریت متغیرها این مقدار بالای $0/35$ به دست آمد که این مقدار نشان از برازش قوی مدل سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران که در این پژوهش تدوین و مورد بررسی قرار گرفته است شده است.

در این پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که مدل سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی ایران داری 3 بُعد؛ 8 مؤلفه و 82 شاخص است. ابعاد سه‌گانه و مؤلفه‌های هشت‌گانه عبارت هستند از: سرمایه فردی و بدنی پلیس شامل (تجسم یافته؛ عینیت یافته و نهادی شده)؛ ب- سرمایه سازمانی پلیس (ملموس و ناملموس) و ج- سرمایه فرهنگی جامعه‌گرایی پلیس (اعتماد اجتماعی پلیس؛ تعاملات اجتماعی پلیس و مردم‌داری پلیس).

به علاوه در مقایسه با پژوهش‌ها و نظریه‌های پیشین این مدل به‌ویژه در بخش سرمایه فردی و بدنی پلیس از الگوی سه بُعدی پیر بورديو تأثیر پذیرفته است. در بُعد سرمایه فرهنگی سازمانی دو مؤلفه ملموس و ناملموس با الهام از

دیدگاه تراسبی مورد تأکید قرار گرفته است اما بُعد سرمایه فرهنگی جامعه‌گرا، حاصل نتایج مصاحبه با خبرگان ناجا است.

به‌طور کلی نتایج این پژوهش نشان می‌دهد سازمان پلیس می‌تواند با الهام و تقویت مدل سرمایه فرهنگی پلیس جمهوری اسلامی که دارای ۳ بُعد، ۸ مؤلفه و ۸۲ شاخص است نه‌تنها می‌تواند امیدوار باشد در آینده به لحاظ متغیر سرمایه فرهنگی در شرایط مناسب‌تری قرار گیرد بلکه در راه رسیدن به اهداف و وظایف سازمانی پلیس به‌ویژه برقراری نظم و امنیت داخلی کشور از پشتوانه بودن سرمایه فرهنگی سازمان پلیس به‌صورت غیرمستقیم استفاده لازم را داشته باشد.

- احمدی، سیروس؛ مختاری، مریم (۱۳۹۵). بررسی رابطه سرمایه فرهنگی و ناهنجاری‌های ترافیکی در بین رانندگان، فصلنامه علمی-ترویجی مطالعات مدیریت ترافیک، ۴۰، صص ۱۴-۱، قابل بازیابی از: http://tms.jrl.police.ir/article_18586.html.
- اشرفی بیارزیده، احمدرضا (۱۳۹۷). رابطه سرمایه فرهنگی خانواده و تمایل به خشونت بین فردی پسران دانش‌آموز متوسطه اول و دوم تهران، طرح تحقیق، معاونت اجتماعی ناجا.
- تاجبخش، کیان (۱۳۸۴). سرمایه اجتماعی، اعتماد، دموکراسی و توسعه، ترجمه افشین خاکباز و حسن پویان، تهران: شیرازه.
- تراسبی، دیوید (۱۳۸۲). اقتصاد و فرهنگ، ترجمه کاظم فرهادی، تهران: نشر نی.
- ذکایی، محمدسعید (۱۳۹۴). نابرابری‌های سرمایه‌های فرهنگی در شهر تهران، فصلنامه تحقیقات فرهنگی ایران، ۸(۴)، صص ۱۶۹-۱۹۶، قابل بازیابی از: http://www.jicr.ir/article_296.html.
- روح‌الامینی، محمود (۱۳۶۸). زمینه فرهنگ شناسی، تهران: انتشارات عطار.
- شویره، کریستین؛ فونتن، اولیویه (۱۳۸۵). واژگان بوردیو، ترجمه مرتضی کتبی، تهران: نشر نی.
- صالحی امیری، سیدرضا؛ سپهرنیا، رزیتا (۱۳۹۴). الگوی ارتقاء سرمایه فرهنگی در ایران، تهران، چاپ اول، تهران: انتشارات ققنوس.
- عباسی اسفجیر، علی اصغر؛ رازقی مله، هادی (۱۳۹۷). بررسی تأثیر سرمایه فرهنگی بر احساس امنیت شهروندان شهرستان‌های استان مازندران، فصلنامه پژوهش‌های انتظام اجتماعی، ۱۰(۲)، صص ۱۰۹-۱۴۸، قابل بازیابی از: http://journals.police.ir/article_94578.html.
- علیزاده اقدم، محمداقبر؛ گلابی، فاطمه؛ مفاخری، اقبال (۱۳۹۵). بررسی اعتماد شهروندان به پلیس با تأکید بر دیدگاه عدالت رویه‌ای و عملکرد پلیس، پژوهش‌های راهبردی امنیت و نظم اجتماعی، ۵ (۳)، صص ۱-۲۰، قابل بازیابی از: https://soss.ui.ac.ir/article_20958.html.
- غفاری، غلامرضا (۱۳۹۰). سرمایه اجتماعی و امنیت انتظامی، تهران: انتشارات جامعه‌شناسان.
- فرهی بوزنجانی، برزو؛ زارع اشکذری، جلال‌الدین (۱۳۹۱). فرهنگ سازمانی و پلیس، تهران: سازمان تحقیقات و مطالعات ناجا.

- مرکز مطالعات راهبردی ناجا (۱۳۹۹). فرهنگ راهبردی مفاهیم و اصطلاحات انتظامی و امنیتی، تهران: نشر مرکز مطالعات راهبردی ناجا.
- منادی، مرتضی (۱۳۸۶). سرمایه فرهنگی و فضای فرهنگی خانواده‌ها، فصلنامه خانواده و پژوهش، شماره ۱، صص ۱۵-۳۵.
- Barrett, R., & Books, I. (۲۰۰۶). Building a Values-driven organization: A whole system approach to cultural transformation. Butterworth-Heinemann.
- Bourdieu, P. & Passeron, J. C. (۱۹۹۰). Reproduction in education, society, and culture (Vol. ۴). Sage Publications Ltd.
- Bourdieu, P. (۱۹۸۶). The Forms of Capital. In: Richardson. G. (ed) Handbook of Theory and Research for the Sociology of Education Greenwood Press. Nyork.
- Dimaggio, Paul. (۱۹۸۲). Cultural capital and school success: The Impact of status culture participation on the Grades of U. S. High school students America sociological Review, Vol ۴۷, No ۲, ۲, pp. ۱۸۹-۲۰۱.
- Dumis, Susan.A & Ward, Aaryan (۲۰۱۰). "Cultural Capital and First-generation College Success", Poetics, ۳۸, pp. ۲۴۵-۲۶۵.
- Flora, Cornelia Butler, Mary Emery, Susan Fey and Corry Bregendahl, (۲۰۰۵). "Community Capitals, A tool for evaluating strategic interventions and projects, North Central Regional Center for Rural Development", Iowa State University, ۱۰۷ Curtiss Hall, Ames, IA ۵۰۰۱۱-۱۰۵۰ (۵۱۵)۲۹۴-۸۳۲۱, (۵۱۵)۲۹۴-۳۱۸۰ faxA.
- Johnson, J. H., Bienenstock, E. J., & Stoloff, J. A. (۱۹۹۵). "An empirical test of the cultural capital hypothesis", The Review of Black political Economy, ۲۳, pp. ۷-۲۷.
- Taylor P. (۱۹۹۷). "Investigating culture and Identity". London: Collins quoted in communication studies: The essential Resource cultural. Communication and Context.
- Wang, S., Davis, D., & Bian, Y. (۲۰۰۶). "The Uneven Distribution of cultural capital", modern china, ۳۲(۳), pp. ۳۱۵-۳۴۸.